سیاست روز
روزنامه صبح ایران
دوشنبه ۱۱ اسفند ۱۳۹۳ - ۱۱ جمادی‌الاول ۱۴۳۶ - سال چهاردهم - شماره ۳۸۵۴
۱۲ صفحه قیمت: ۵۰۰ تومان
www.siasatrooz.ir info@siasatrooz.ir
Vol.14 No.3854 MON.Mar 2.2015

۲ اصرارهای غیرمنطقی و غیرقانونیِ یک...
۸ آمریکا و انگلیس نیز برای بحران‌سازی به عدن کوچ کردند
توطئه سفارتخانه‌ها
۳ مجرمان امنیتی در غرب محکوم به خیانت علیه کشور می‌شوند؛
جرم امنیتی سران فتنه در دادگاه غربی چه سرنوشتی دارد؟

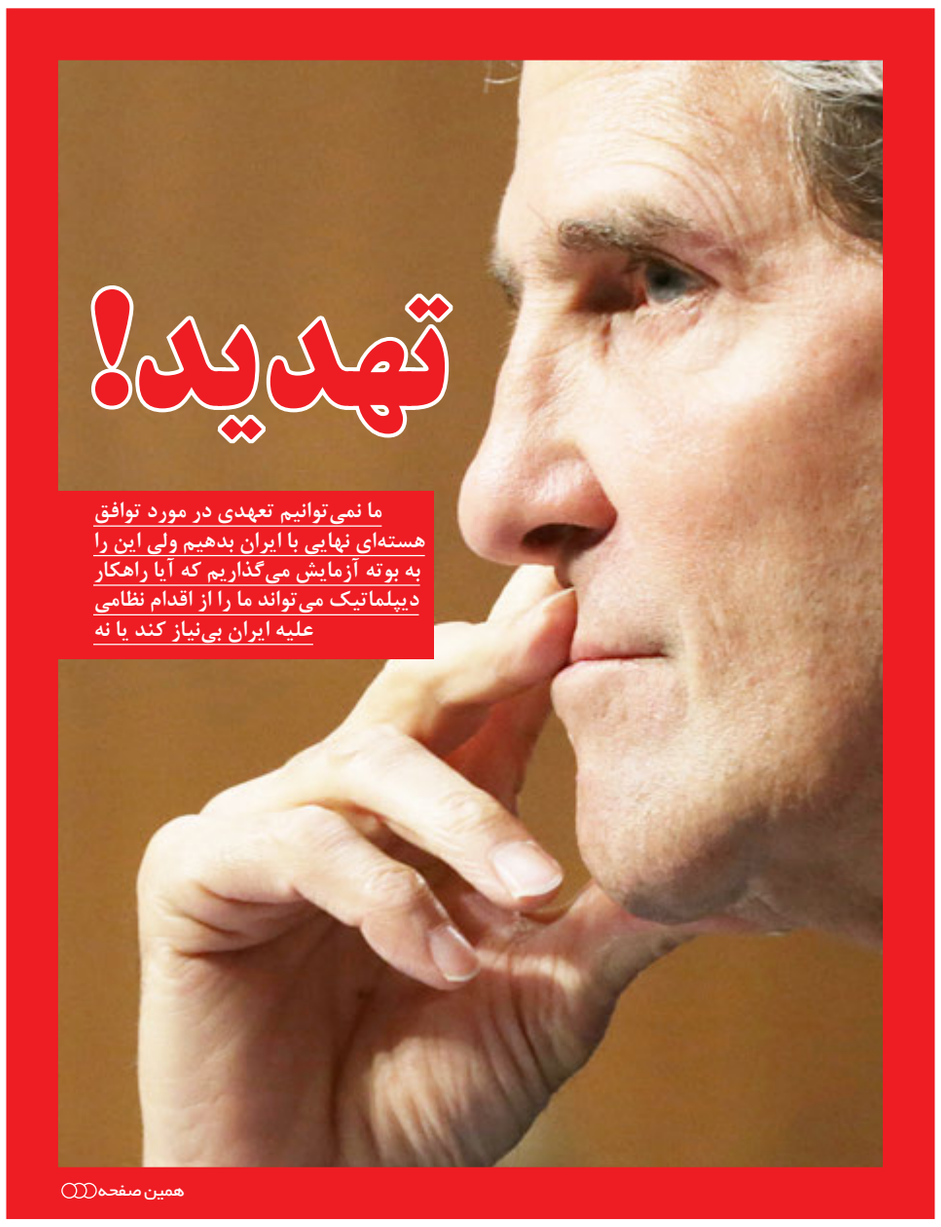

همین صفحه

رهبر انقلاب:

۵۰ سال دیگر هم باید درباره دفاع‌مقدس بگوییم

صفحه ۶

برای شیار ۱۴۳، خسی در میقات سینمای دفاع‌مقدس

ایرج فتح‌اللهی بخش طلایی تاریخ انقلاب بی‌شک سال‌های دفاع‌مقدس است؛ سال‌هایی که خرد و کلان، زن و مرد و پیر و جوان ایرانی کمر همت بستند تا بر دهان نظام سلطه‌ای بکوبند که دهن‌بند از دهان سگ هاری به نام رژیم بعث عراق گشوده بود تا ایران تازه انقلابی شده را به کرنش در برابر سلطه‌گری خویش وادار نماید. اما مردم ایران چونان حماسه آفریدند که ایثار و شهادت و جنگاوریشان سال‌هاست در دانشگاه‌های نظامی کشورهای غربی مشق می‌شود.

اما این سال‌های طلایی تاریخ انقلاب، در هنر و سینما با غربت مواجه شده است. عده‌ای از فیلمسازان ناتوان که دل چندان به انقلاب و سال‌های دفاع‌مقدس ندارند، به طمع بهره‌مندی از برخی حمایت‌های دولتی از فیلم‌های دفاع‌مقدسی پا به عرصه فیلمسازی دفاع‌مقدس می‌نهند و عده‌ای دیگر که دل در گرو سال‌های دفاع‌مقدس داشته‌اند و غصه‌دار غبار غربت آن سال‌ها هستند از حمایت مناسب برای ورود به این عرصه سخت محرومند. برخی نیز به سختی و مرارت، با همت و توکل تلاش نموده‌اند که خسی باشند در میقات سینمای دفاع مقدسی ایران اسلامی.

و شیار ۱۴۳ که سال گذشته با کم‌لطفی هیات انتخاب جشنواره فیلم فجر بیم آن بود که از حضور در جشنواره فیلم باز بماند، اما به مدد حمایت‌های دلسوزان عرصه ایثار و شهادت به این جشنواره راه یافت و اتفاقا جشنواره را ستاره باران نمود و باران اشک را با خود به کاخ جشنواره آورد.

شیار ۱۴۳ شاید در میقات سینمای دفاع مقدس خسی باشد، اما این فیلم آنقدر عزیز و شریف بوده است که از معدود فیلم‌هایی باشد که تحسین رهبر انقلاب را که در کم‌کاری مدیران بی‌مسئولیت فرهنگی، بار ارائه رهنمودهای فرهنگی را هم بر دوش دارند، شاهد باشد.

در راستای تحلیل فارن پالیسی از ابهام در توافق هسته‌ای پس از اوباما

تعهد برای امریکایی‌ها مفهومی ناشناخته

صفحه ۷

تقابل‌ها میان مصر و ترکیه ادامه دارد

رقابت شانه‌به شانه السیسی و اردوغان

صفحه ۸

سیاست روز چالش‌های ناکارآمدی اقتصاد را بررسی می‌کند؛

اجرای ناقص قوانین سد راه اقتصاد مقاومتی

صفحه ۵

برگزیده

سرمقاله — دولت‌سالاری یا مردم‌سالاری؟! — ۱
پاورقی — تغییر ماهرانه در ادبیات کلامی — ۳
نجون — نبرد رستم و ابتکار (اسفندیار سابق)! — ۳

سرمقاله

دولت‌سالاری یا مردم‌سالاری؟!

حسن اختری

در هر شکل اعمال قدرت، فرد یا افرادی حذف می‌شوند یا افرادی به خواسته‌هایی کمتر از آنچه در نظر داشته‌اند می‌رسند. یک نظام سیاسی باید به مرتبه‌ای از رشد برسد که اگر کسی از صحنه رقابت حذف شود، همچنان به پیروزی {خود} در آینده امید داشته باشد؛ وگرنه، کسانی که از صحنه جرم خارج شده‌اند هم متحد خواهند شد و نظام سیاسی را تغییر خواهند داد (لاسول؛۱۹۷۲) ماشین دموکراسی با انگیزش رقابت استارت می‌خورد و با تأمین سوخت آن توسط آحاد مردم و مشارکت در اداره جامعه به حرکت ادامه می‌دهد. در کشورهای توسعه‌یافته در طول سالیان متمادی - سده - با نهادینه شدن فعالیت‌های حزبی در جامعه، احزاب هدایت این ماشین - مردم‌سالاری - را بر عهده گرفته‌اند. در هر دوره‌ای از ادوار انتخاب رئیس‌جمهور و یا اعضای پارلمان به یکی از تشکل‌های بزرگ و قوی و یا ائتلافی از چند حزب کوچک و ضعیف که همگی به وسیله خود مردم پا به عرصه رقابت گذاشته‌اند، سپرده می‌شود، گرچه ممکن است در این ظاهر بزک شده دموکراسی، هدایت اصلی امور در پنهان به دست پولادین کانون‌های ثروت و قدرت انجام شود، اما همان تراست‌ها و کارتل‌ها نیز توسط متمکنین و ثروتمندان جامعه اداره می‌شوند. دولت‌ها نقشی به جز عملکرد و کارکردهای خود ندارند. در چنین نظام‌های سیاسی، ملت‌ها با سلیقه‌های مختلف و متفاوت از یکدیگر صاحبخانه اصلی مملکت بوده و دولت‌ها مستأجرانی هستند که در هر دوره با رأی و انتخاب مردم می‌آیند و پس از سپری شدن مدت قانونی، جای خود را به منتخبین بعدی می‌دهند. در کشورهای در حال توسعه با وجود دولت‌های رانتیر و دولتی بودن اقتصاد کشور عملاً قدرت در دست دولت بوده و مردم نقش تزیینی دارند. در چنین کشورهایی دولت فخیمه ارباب و توده‌ها حکم رعیت را دارند. در ایران قبل از انقلاب اسلامی اوضاع جامعه به همین منوال بود، حکومت سلطنتی ولو مشروطه در خاندان پهلوی شکل موروثی بود. اعضای مجلس سنا را شخص شاه از چاکران و فداییان خود منصوب می‌کرد و نمایندگان مجلس شورای ملی نیز اوایل از سوی وزارت دربار و بعدها وزارت کشور برگزیده می‌شدند و برای طی تشریفات قانونی؟!! به فرمانداری‌ها ابلاغ می‌گردید تا اسامی افرادی که مورد عنایت ملوکانه شاه قرار گرفته‌اند از صندوق‌های آرای انتخاباتی که در سطح کشور برگزار می‌شود بیرون آورده شود. به تقلید از غرب، احزابی چون حزب مردم و حزب ایران نوین به دستور شاه و عوامل حکومت تشکیل شده بود تا در ظاهر رقابتی با یکدیگر داشته باشند. مشارکت به مفهوم واقعی اصلاً معنایی نداشت و رأی مردم حاضر در پای صندوق‌های رأی نیز حداکثر حکم تزئینی داشته و برای خالی نبودن عریضه بود.

مردم انقلابی ایران در بهمن سال ۱۳۵۷ با رهبری داهیانه امام خمینی(ره) حضور خود را در حکومت ثابت کرده و در اصول متعدد میثاق ملی - قانون اساسی - به اثبات رساندند. مطابق اصل ششم قانون اساسی انتخاب همه مسئولان کشور - قریب به سیصد هزار نفر - از رهبری تا اعضای شوراهای شهر و روستا از سوی مردم و با حضور در پای صندوق‌های رأی انجام می‌شود و کوچک‌ترین اراده‌ای خارج از خواسته و مطالبات مردم تحقق نمی‌یابد. وجود رؤسای جمهور با دیدگاه‌های متفاوت و بعضاً متضاد که با رأی مستقیم مردم انتخاب شده‌اند و همچنین انتخاب نمایندگانی برای مجالس شورای اسلامی با سلیقه‌های مختلف که جای اکثریت و اقلیت در هر دوره از آن تغییر می‌یابد. اینها بهترین دلیل بر این مدعاست.

اگر حکمرانی به شیوه دموکراسی را به عنوان یک تجربه بشری و آن هم در غرب بدانیم، پیاده کردن این نوع از نظام سیاسی در جامعه اقتضائاتی را می‌طلبد که احزاب سیاسی نقش اصلی را در آن بازی می‌کنند. دولتی بودن اقتصاد ایران و تأمین مخارج دولت از طریق فروش نفت و مستغنی بودن دولت از مالیات دو عامل مهمی بوده است که بعد از پیروزی انقلاب اسلامی این بعد از دموکراسی در جامعه ایرانی شکل واقعی به خود نگرفته است. البته عامل فرهنگی و برداشت‌های متفاوت و بعضاً ناصواب از اسلام نیز مزیدی بر علت شده و جای سوءاستفاده و سوءتعابیر را فراهم کرده است. بعید است بین اندیشمندان علوم سیاسی و سیاستمداران کسی مدعی وحی منزل بودن احزاب در فرآیند دموکراسی باشد اما مردم‌سالاری بدون وجود نقش‌آفرینی احزاب و سازمان‌های مردم نهاد یقیناً مولودی ناقص‌الخلقه خواهد بود و کمرنگ شدن نقش مردم در نهادهای حکومتی زمینه و بستری برای دولت‌سالاری ولو از روی دلسوزی و خدمتگزاری فراهم می‌شود یعنی همان واقعیتی که در طول سال‌های بعد از انقلاب اسلامی در ایران جاری و ساری بوده است. امید می‌رفت دولت یازدهم که با شعار عملگرایی و عقلانیت زمام اجرایی کشور را در دست گرفته با دستمایه قرار دادن تجربیات دولت‌های گذشته زمینه و بستر مشارکت هدفمند مردم را در قالب سازمان‌های مردم نهاد - ان‌جی‌اوها - و احزاب سیاسی فراهم نماید. که با خیزشی که مشاورین نزدیک به دولت یازدهم برای ایجاد حزب و ساماندهی اعضای ستادهای انتخاباتی یازدهمین دوره ریاست جمهوری به منظور تصاحب کرسی‌های مجلس دهم برداشته‌اند و محدودیت‌هایی که برای رسانه‌های غیرهمسو با دولت ایجاد می‌کند باید گفت ما را به خیر شما امید نیست شر مرسانید!

همانطور که ذکر شد شاید ساختارها و فرهنگ حاکم بر جامعه باعث گردیده که گروه‌ها و جمعیت‌های مطرح "در فضای سیاسی کشور جمله مراحلی از دگردیسی را در فرآیند عمر سازمانی و تشکیلاتی خود طی نمایند. اما روی سخن با احزاب و کسانی است که از توزیع غنایم پست‌های مسئولیت در این دوره از غافله تدبیر و امید عقب مانده و یا کنار گذاشته شده اند و یا برای برگشت مجدد به قدرت - احیاناً بر حسب احساس تکلیف شرعی و ملی - قصد ورود به رقابت‌های انتخاباتی دهمین دوره مجلس شورای اسلامی را دارند توصیه می‌شود که برای پیاده کردن مردم‌سالاری دینی در جامعه هم باید قاعده بازی را رعایت کنند. قاعده بازی اقتضا می‌کند که جناح‌های سیاسی خود را مطلق نبینند بلکه حقی هم برای فعالیت رقبای خود قائل باشند تا کسانی که از صحنه رقابت حذف می‌شوند امیدی به پیروزی خود در انتخابات آتی داشته باشند وگرنه ...

***عضو هیات مدیره انجمن روزنامه نگاران مسلمان**

دیدگاه پیک

دو بال یک لاشخور

مانیه الوند

عبدالمالک ریگی، سرکرده معدوم گروه تروریستی جندالله در اعترافاتش گفته بود که «هر جا که حس می‌کردیم روحیه نیروهایمان ضعیف شده، سخنرانی روحانیون شیعه‌ای را برایشان پخش می‌کردیم که به مقدسات سنی توهین می‌کردند.» توهین‌هایی از قبیل هتاکی به خلفای راشدین یا یکی از همسران پیامبر(ص) و واداشتن مخاطبانشان به لعنت کردن افراد مقدس در مذهب سنی. آنچه ریگی می‌گفت خبر از واقعیتی دردناک می‌دهد؛ واقعیتی که اگر مروری بر شبکه‌های ماهواره‌ای یا شبکه‌های اجتماعی مختلف داشته باشیم، با ابعادی از آن آشنا می‌شویم: وجود گروه‌های افراطی ظاهرا شیعه که بررسی گفته‌ها و سخنرانی‌های سرانشان که تحت عنوان روحانی فعالیت می‌کنند نشان می‌دهد هدف اصلی‌شان، ایجاد اختلاف و دشمنی بین شیعه و سنی است و در واقع افزایش کینه‌ورزی بین پیروان این دو مذهب. ناگفته پیداست که نتیجه چنین کینه و عنادورزی‌هایی، چیزی جز جنگ و برادرکشی در منطقه خاورمیانه نخواهد بود. اقدامی که از اهداف اصلی اتاق‌های فکر صهیونیستی و تئوریسین‌های سیاست‌های امپریالیستی است. بنابراین شکی نیست که این فرقه‌های افراطی که خود را شیعه می‌نامند، به طرق مختلف از طرف منابع صهیونیستی و امریکایی تغذیه می‌شوند و در جهت منافع آنها عمل می‌کنند.

در واقع می‌توان گفت آنها قرینه گروه‌های تکفیری مانند داعش هستند. روحانی‌نماهای داعش هم در سخنرانی هایشان شیعیان را کافر می‌خوانند و حتی کشتن آنها را واجب می‌خوانند. بدیهی است که طرفداران گروه‌های تکفیری و آنهایی که می‌خواهند جذب این گروه‌ها شوند، با دیدن برنامه‌های شبکه‌های افراطی به ظاهر شیعه، که به زبان‌های مختلف پخش می‌شوند، در تصمیم خود برای عضویت در یک گروه ضد شیعه مصمم‌تر می‌شوند. جالب است که در کنار شبکه‌های ماهواره‌ای افراطی به ظاهر شیعه که به مقدسات سنی توهین می‌کنند، شبکه‌های افراطی به ظاهر سنی هم هستند که کارشان هتاکی نسبت به مقدسات شیعیان است. آیت‌الله محسن اراکی، دبیرکل مجمع جهانی تقریب مذاهب به نکته جالبی اشاره می‌کند که از قرابت و رابطه فرقه‌های افراطی شیعه با افراطی‌های سنی و وهابی حکایت دارد. او می‌گوید: «عربستان هرگز اجازه نمی‌دهد یک برگ از کتاب مفاتیح‌الجنان وارد این کشور شود و می‌گویند در آن زیارت عاشوراست (و تبلیغ شیعه است) اما سرکرده‌های گروه‌های افراطی شیعه به راحتی و هر وقت بخواهند وارد عربستان می‌شوند و کتاب‌هایشان در عربستان آزاد است!»

خلاصه کلام آنکه، هدف اصلی صهیونیست‌های یهودی و مسیحی ایجاد کینه و دشمنی و جنگ بین شیعیان و سنی‌ها در کشورهای مختلف خاورمیانه، بخصوص کشورهایی که باورمندان این دو مذهب در کنار هم زندگی می‌کنند مثل عراق، سوریه و لبنان است و منافع آنها از این کینه‌ها و جنگ‌ها تامین می‌شود و خودشان هم در جمله نغز مشهوری می‌گویند «تفرقه بینداز و حکومت کن»، و کارکرد شبکه‌ها و گروه‌های افراطی به ظاهر شیعه که به مقدسات سنی‌ها توهین می‌کنند نیز ایجاد و تعمیق همین کینه‌ها و دشمنی هاست و علمای بزرگ شیعه هم بارها بر محکوم بودن اقدامات آنها تاکید کرده اند. می‌توان گفت این گروه‌ها و شبکه‌های افراطی ضد سنی و گروه‌های تکفیری و ضد شیعه، دو بال یک لاشخورند؛ لاشخوری که هدفی جز ایجاد خونریزی و کشتار و سپس تغذیه از اجساد کشته شده‌ها ندارد.

کری: نمی‌توانیم تعهدی در مورد توافق هسته‌ای نهایی با ایران بدهیم

تهدید به جنگ

گروه سیاست وندی شرمن، گفت‌وگوکننده ارشد هسته‌ای تیم آمریکا می‌گوید تحریم‌های ایران باقی می‌ماند حتی اگر توافقی انجام شود، رسانه‌های آمریکایی از ابهام بر سر توافق هسته‌ای ایران و ۵+۱ پس از پایان دوران ریاست جمهوری اوباما می‌نویسند و جان کری وزیر خارجه آمریکا هم در حالی که گفت‌وگوها ادامه دارد، ایران را تهدید به جنگ می‌کند.

این تهدید به تازگی و در گفت‌وگوی وزیر خارجه آمریکا با شبکه خبری «ای‌بی‌سی» مطرح شده است.

قرار است امروز محمدجواد ظریف وزیر امور خارجه کشورمان بار دیگر به ژنو برود و روز پنجشنبه با همتای آمریکایی خود درباره مسائل باقی مانده بر سر موضوع هسته‌ای ایران گفت‌وگو کند.

گفت‌وگوهای هسته‌ای ایران و آمریکا بیش از یکسال است ادامه دارد و هر بار آمریکایی‌ها با ادبیات خاص خود مانع اصلی بر سر رسیدن به توافق هسته‌ای بوده‌اند.

در حالی که تنها کمتر از دو سال به پایان ریاست جمهوری اوباما باقی مانده است، رسیدن به توافق برای آمریکا در این دوره حیاتی است. البته توافقی که باب میل واشنگتن باشد.

مقامات آمریکایی بارها تأکید کرده‌اند که توافق هسته‌ای با ایران باید در بر گیرنده منافع ملی آمریکا باشد، در حالی که آمریکایی‌ها یکی از طرف‌های گفت‌وگوی هسته‌ای با ایران هستند و موضوع هسته‌ای ایران ربطی به منافع ملی آنها ندارد. آمریکایی‌ها باید بفهمند که موضوع هسته‌ای ایران باید در چارچوب قوانین آژانس بین‌المللی انرژی اتمی بگنجد. آژانس تأکید دارد که همه اعضای آن می‌توانند از فناوری‌های صلح‌آمیز هسته‌ای بهره ببرند و ایران هم مجزا از آن نیست.

در چند روز گذشته رزمایش بزرگ پیامبر اعظم(ص) برگزار شد و در آن تنها بخشی از توانمندی‌های نظامی جمهوری اسلامی ایران آن هم در شرایط تحریم به رخ دشمنان کشیده شد.

فرمانده کل سپاه پاسداران انقلاب اسلامی در این رزمایش تأکید کرد که «قدرت بی‌نظیری ایجاد شده که ما دلمان نمی‌خواهد آن را به امتحان واقعی بگذاریم ولی اگر خدای نکرده چنین روزی پیش بیاید، قطعاً دریای عمان و تنگه هرمز و خلیج‌فارس در تسلط کامل نیروهای دریایی ایران است.»

اگر جان کری خواهان امتحان واقعی قدرت بی‌نظیر نیروهای مسلح جمهوری اسلامی ایران است می‌تواند دست از پا خطا کند آنگاه طعم آن را بچشد.

اینگونه موضع‌گیری از سوی مقامات آمریکایی افکار عمومی جهان را متقاعد می‌کند که اگر توافقی انجام نشود این آمریکایی‌ها هستند که باعث آن بوده‌اند.

جان کری وزیر خارجه آمریکا گفته است: ما نمی‌توانیم تعهدی در مورد توافق هسته‌ای نهایی با ایران بدهیم ولی این را به بوته آزمایش می‌گذاریم که آیا راهکار دیپلماتیک می‌تواند ما را از اقدام نظامی علیه ایران بی‌نیاز کند یا نه.

نتانیاهو قرار است در سفر به آمریکا در کنگره این کشور علیه گفت‌وگوهای هسته‌ای و توافق احتمالی سخنرانی کند.

نخست‌وزیر رژیم صهیونیستی بارها تأکید کرده که هر کاری بتواند انجام می‌دهد تا مانع این توافق شود.

با روندی که از سوی آمریکایی‌ها و دیگر همپیمانان او در جریان گفت‌وگوهای هسته‌ای پیش می‌رود به نظر می‌رسد که کاخ سفید علی‌رغم میل خود مقهور فشارهای لابی صهیونیستی شده تا از رسیدن به توافق هسته‌ای سرباز زند.

هر چند تهدید نظامی آمریکا علیه ایران یک لاف سیاسی است و آمریکایی‌ها توان یک جنگ تمام‌عیار را ندارند، اما نیروهای مسلح جمهوری اسلامی ایران از ارتش و سپاه آمادگی کامل دارند تا با هر تجاوزی مقابله کنند و آن را به فرامنطقه سرایت دهند.

مقامات آمریکایی باید ادبیات خود را تغییر دهند و تا دیر نشده در سیاست‌های خود علیه ایران تجدیدنظر کنند. چون اگر همچنان چنین مواضعی نسبت به ایران داشته باشند، نتیجه بیش از یکسال گفت‌وگوهای هسته‌ای به ثمر نخواهد رسید.

جمهوری اسلامی ایران خواهان حل و فصل دیپلماتیک موضوع هسته‌ای خود است که از سوی آمریکایی‌ها ادعا شده و این که آمریکا ایران را تهدید به جنگ می‌کند خوی جنگ‌طلبی دیرینه آنها را نشان می‌دهد.

هاکوپیان
با اولین خرید به جمع مشترکین هاکوپیان بپیوندید و از ۲۰ الی ۲۵ درصد تسهیلات خرید ویژه مشترکین بهره‌مند شوید، جهت اطلاع از میزان تسهیلات به سایت ذیل مراجعه فرمایید.
HACOUPIAN.NET

جناب آقای اسماعیل لله‌گانی
انتصاب جنابعالی را به سمت مدیرعامل بانک صادرات تبریک عرض نموده، از درگاه ایزد منان برای شما آرزوی توفیق بیشتر در راه خدمت به کشور و مردم ایران اسلامی را خواستاریم.
روزنامه سیاست روز

جناب آقای مهندس پیشرو
انتصاب جنابعالی را به سمت مدیرعامل بانک سینا تبریک عرض نموده، از درگاه خداوند متعال برای شما آرزوی توفیق بیشتر در راه خدمت به کشور و مردم ایران اسلامی را خواستاریم.
روزنامه سیاست روز